

krigen. Ærede Medlemmer vil vide, at vi Gang paa Gang ved forskellige Love har forhøjet Dagpengenes Størrelse paa Grund af Dyrtiden. Ligesom Tjenestemændenes Dyrtidstillæg gradvis falder med Dyrtiden, er det da rimeligt, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen falder i Forhold dertil. Jeg kan paa Flertallets Vegne anbefale denne Bestemmelse som fuldt ud rimelig.

I § 31 er der endvidere i Landstinget af Flertallet, bestaaende af Venstre, Konservative og Radikale, blevet indsat en Bestemmelse, hvorved man hindrer, at det paa bydes Kommuner, som hidtil har nægtet at give Understøttelse til Ikke-Forsørgere, at gøre dette. Naar Hensyn tages til, hvor haardt Kommunerne er spændt for, forekommer det mig ret rimeligt, at Rigsdagen ikke paa dette Punkt griber ind i det kommunale Selvstyre. Jeg fremhæver paa ny, at Bestemmelsen er vedtaget med 3 Partiers Stemmer i det andet Ting. Flertallet her anbefaler selvfølgelig ogsaa denne Bestemmelse. At man medtager denne Bestemmelse saavel som Bestemmelsen om Pristallets Indflydelse paa Understøttelsernes Størrelse, forekommer mig at være ret rimeligt paa Baggrund af den finansielle Situation i Øjeblikket, som for Statens Vedkommende kendetegnes ved det Statslaan, som nyligt er vedtaget her, og for Kommunernes Vedkommende kendetegnes ved den Gæld, som Kommunerne mange Steder har paadraget sig nu under Verdenskrigen, og som yderligere kendetegnes derved, at i en Mængde af smaa Hjem maa man indskrænke sig, nøjes med mindre Indtægter, end man har haft tidligere. Det forekommer mig, at der maa være noget Forhold mellem dette og Arbejdsløshedsunderstøttelsernes Stigen og Falden.

Lovforslaget har, som jeg nævnte før, været til Behandling i et Udvalg, hvorfra der foreligger to Indstillinger, en Indstilling fra et Flertal, der gaar ud paa at indstille Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og en Indstilling fra et Mindretal, der indstiller Lovforslaget til Forkastelse. Jeg skal efter sædvanlig Skik ikke paa nærværende Tidspunkt inddrage mig paa at granske, hvorfor Mindretallet indstiller Lovforslaget til Forkastelse. Jeg vil blot pege paa, at vi fra vor Side mener, at Lovforslaget, som det nu foreligger, er et godt og forsvarligt Forslag, som vi med Glæde vil gennemføre. Vi havde ønsket, at man var naaet til Overenskomst, men der skal nu en Gang to Parter til en Overenskomst, man kan jo ikke forhandle med sig selv. Jeg beklager, at Forhandlingerne er bristet. Sagen er

nu indanket for Folketingets Domstol, og vi henstiller altsaa, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af det høje Landsting.

Jeg forstaar ikke den Kritik, der fra adskillig Side er rejst mod Lovforslaget. Jeg vil blot pege paa, at hvad det forsikringsmæssige angaar, er Maksimum for Dagpengene nøjagtig det samme som i den nugældende Lov. Hed Hensyn til Rejsehjælpen gælder det samme. Hvad Tillægshjælpen angaar, er det rigtigt, at der er strøget 1 Kr. pr. Dag. Det vil sige 6 eller maaske 7 Kr. om Ugen. Det er i Virkeligheden alt, hvad der i den Retning er sket. Desuden er der strøget en Ting til, kan man sige. Der er strøget 5 Ø. pr. Dag pr. Barn i Tillæget til Familieforsørgere, der har Børn. Medens der efter den gældende Lov gives 50 Ø. pr. Barn om Dagen, foreslaas Beløbet nu nedsat til 45 Ø. Det forekommer mig, at denne Nedsættelse med 5 Ø. er en saare beskeden Nedsættelse, naar henses til Prisfaldet.

Der er talt om Arbejdsløshedskassernes Selvstyre, men som jeg sagde ved første Behandling, den røres der ikke ved her. Der vedbliver at bestaa samme Selvstyre som hidtil; kun sker der det, at man sammendrager Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen paa den Maade, at de faar en fælles Arbejdsdirektør, men Arbejdsløshedsnævnet vedbliver at bestaa nøjagtig paa samme Maade som hidtil, kun at der i Stedet for en Arbejdsløshedsinspektør bliver en Arbejdsdirektør, der har Overledelsen.

Jeg peger endvidere paa, at Beløbene nedsættes gradvis i Forhold til Prisernes Fald. Det forekommer mig at være en saare rimelig Bestemmelse, der ikke med Grund kan kritiseres fra nogen som helst Side.

Der er saa de to Stridsspørgsmaal, Spørgsmaalet om Nødhjælpsarbejder og Spørgsmaalet om Aftattelsen af § 20, 2det Stykke. De to Punkter staar Parterne imellem. At de paagældende Bestemmelser skulde afgive tilstrækkelig Grund for Mindretallet til ikke blot at protestere mod Lovforslaget, men endog at foretage en saa aggressiv Handling som at indstille det til Forkastelse, forekommer mig ret tvivlsomt.

Jeg vil endvidere pege paa, at ved Lovforslaget indføres der det nye og efter min Mening fuldstændig rigtige, at der oprettes en Arbejdsløshedsfond, til hvilken saavel Arbejdsløshedskasserne som Staten og Arbejdsgiverne yder Bidrag. Endvidere skal jeg pege paa, at det økonomiske Forhold for Kommunernes Vedkommende ogsaa i nogen Grad forbedres ved dette Lovforslag.